

תלמוד ירושלמי מסכת שביעית פרק ו ע"א

רבי יסא שמע דאתת אימיה לבוצרה שאל לרבי יוחנן מהו לצאת אמר ליה אם מפני סכנת דרכים צא אם משום כבוד אמך איני יודע
אמר רבי שמואל בר רב יצחק עוד היא צריכה לר' יוחנן
אטרח עלוי ואמר גמרתה לצאת תבוא בשלום. שמע רבי לעזר ומר אין רשו' גדולה מזו.

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף לא עמוד ב

רב אסי הוה ליה ההיא אמא זקינה, אמרה לי: בעינא תכשיטין, עבד לה. בעינא גברא, נייעין לך.
בעינא גברא דשפיר כותך, שבקה ואזל לארעא דישראל.
שמע דקא אזלה אבתריה, אתא לקמיה דרבי יוחנן, אמר לי: מהו לצאת מארץ לחוצה לארץ? א"ל:
אסור.
לקראת אמא, מהו? א"ל: איני יודע. [אתרח] פורתא הדר אתא, אמר ליה: אסי, נתרצית לצאת?
המקום יחזירך לשלום. אתא לקמיה דרבי אלעזר, א"ל: חס ושלום, דלמא מירתח רתח! א"ל: מאי
אמר לך? אמר ליה: המקום יחזירך לשלום, אמר ליה: ואם איתא דרתח לא הוה מברך לך. אדהכי
והכי שמע לארונא דקאתי, אמר: אי ידעי לא נפקי.

תלמוד ירושלמי מסכת ברכות פרק א

ר' יסא כד סליק להכא חמתון גחנין ומלחשין. אמר לון מהו דין לחישה ולא שמיע דמר רבי חלבו ר"ש
בשם ר' יוחנן בשם ר' ירמיה רבי חנינא בשם ר' מיישא ר' חייא בשם ר' סימאי ואית דאמרין ליה
חברייא בשם ר' סימאי מודים אנחנו לך אדון כל הבריות אלוה התושבחות צור עולמים חי העולם יוצר
בראשית מחיה מתים שהחייטנו וקיימתנו וזכיתנו וסייעתנו וקרבתנו להודות לשמך בא"י אל ההודאות.

תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף ס עמוד ב

יתיב רב אמי ורב אסי קמיה דר' יצחק נפחא, מר א"ל: לימא מר שמעתתא, ומר א"ל: לימא מר
אגדתא, פתח למימר אגדתא ולא שביק מר, פתח למימר שמעתתא ולא שביק מר. אמר להם:
אמשול לכם משל, למה הדבר דומה? לאדם שיש לו שתי נשים, אחת ילדה ואחת זקינה, ילדה
מלקטת לו לבנות, זקינה מלקטת לו שחורות, נמצא קרח מכאן ומכאן! אמר להן: אי הכי, אימא לכו
מלתא דשווא לתרויכו: 'כי תצא אש ומצאה קוצים' - תצא מעצמה, 'שלם ישלם המבעיר את הבערה'
- אמר הקב"ה: עלי לשלם את הבערה שהבערתי, אני הציתי אש בציון, שנאמר: 'ויצת אש בציון
ותאכל יסודותיה', ואני עתיד לבנותה באש, שנאמר: 'ואני אהיה לה... חומת אש סביב ולכבוד אהיה
בתוכה'.

תלמוד ירושלמי מסכת ברכות פרק ב

ר' מני אמר משום ר' יודה שאמר משום ר' יוסי הגלילי אם הפסיק בה כדי לקרות את כולה לא יצא ידי
חובתו.
ר' בא ר' ירמיה בשם רב הלכה כר' מינא שאמר משום רבי יהודה שאמר משום ר' יוסי הגלילי.
רבי יוחנן בשם ר"ש בן יהוצדק אף בהלל ובקריאת המגילה כן.
אבא בר רב הונא ורב חסדא הוו יתבין אמרין אף בתקיעות כן. סלקון לבית רב ושמעון רב חונה בשם
רב הונא אפילו שמען עד תשע שעות יצא
אמר ר' זעירא עד דאנא תמן צריכה לי וכד סלקית להכא שמעית ר' יסא בשם ר' יוחנן אפילו שמען
כל היום יצא והוא ששמען על הסדר.

תלמוד בבלי מסכת כתובות דף נ עמוד ב

...רבי אמי ורבי אסי סבור למיזן ממטלטלי, אמר להו רבי יעקב בר אידי: מילתא דר' יוחנן ור"ל לא עבדו בה עובדא, אתון עבדין בה עובדא? רבי אלעזר סבר למיזן ממטלטלין, אמר לפניו רבי שמעון בן אליקים: רבי, יודע אני בך שאין מדת הדין אתה עושה אלא מדת רחמנות, אלא שמא יראו התלמידים ויקבעו הלכה לדורות.

תלמוד בבלי מסכת כתובות דף יז עמוד א

כי סמכו רבנן לרבי אמי ולרבי אסי, שרו להו הכי: כל מן דין וכל מן דין סמוכו לנא, לא תסמכו לנא לא מן סרמיסין ולא מן סרמיטין, ואמרי לה: לא מן חמיסין ולא מן טורמיסין.

תלמוד בבלי מסכת חולין דף ו עמוד א

... רבי זירא ורב אסי איקלעו לפונדקא דיאי, אייתו לקמייהו ביצים המצומקות ביין, רבי זירא לא אכל ורב אסי אכל, א"ל רבי זירא לרב אסי: ולא חייש מר לתערובת דמאי? א"ל: לאו אדעתאי. א"ר זירא: אפשר גזרו על התערובת דמאי, ומסתייעא מילתא דרב אסי למיכל איסורא? השתא בהמתן של צדיקים אין הקב"ה מביא תקלה על ידן, צדיקים עצמן לא כל שכן! נפק רבי זירא דק ואשכח, דתנן: הלוקח יין לתת לתוך המורייס או לתוך האלונתית, כרשינין לעשות מהן טחינין, עדשים לעשות מהן רסיסין - חייב משום דמאי, ואין צריך לומר משום ודאי, והן עצמן מותרין מפני שהן תערובת.

תלמוד בבלי מסכת שבת דף קל עמוד ב

בעא מיניה רבי זירא מרבי אסי: מבוי שלא נשתתפו בו, מהו לטלטל בכולו? מי אמרינן כחצר דמי, מה חצר - אף על גב דלא ערבו מותר לטלטל בכולו, האי נמי - אף על גב דלא נשתתפו בו מותר לטלטל בכולו. או דילמא: לא דמי לחצר, דחצר אית ליה ארבע מחיצות, האי - לית ליה ארבע מחיצות. אי נמי, חצר - אית ליה דיוורין, האי - לית ביה דיוורין. שתיק ולא אמר ליה ולא מידי.

זימנין אשכחיה דיתיב וקאמר: אמר רבי שמעון בן לקיש משום רבי יהודה הנשיא: פעם אחת שכחו ולא הביאו איזמל מערב שבת, והביאוהו בשבת, והיה הדבר קשה לחכמים: היאך מניחין דברי חכמים ועושין כרבי אליעזר. חדא - דרבי אליעזר שמותי הוא, ועוד - יחיד ורבים הלכה כרבים. ואמר רבי אושעיא: שאילית את רבי יהודה הגוזר, ואמר לי: מבוי שלא נשתתפו בו הוה, ואייתוהו מהאי רישא להאי רישא.

אמר ליה: סבירא ליה למר מבוי שלא נשתתפו מותר לטלטל בכולו? ואמר ליה: אין.
אמר ליה: והא זימנין בעאי מינך ולא אמרת לי הכי! דילמא אגב שיטפך רהיט לך גמרך?
אמר ליה: אין, אגב שיטפא רהיטא לי גמרי.

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף מד עמוד א

ר' אסי לא על לבי מדרשא, אשכחיה לרבי זירא, אמר ליה: מאי אמור האידנא בי מדרשא? אמר ליה: אף אנא לא עייל, ר' אבין הוא דעייל ואמר: חברותא כולה כר' יוחנן, וצווח ריש לקיש כי כרוכיא (דברים כד) ויצאה... והיתה, וליכא דאשגח ביה. אמר ליה: רבי אבין בר סמכא הוא? אמר ליה: אין, כמין ימא לטיגני הוא.

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף יג עמוד א

כי נח נפשיה דרב אסי, עיילו רבנן לנקוטינהו לשמעתתיה...